

01/ 0046

מזכירות הפיקוד העליון
לשכת הרגמטבל
מנ-341-404
א.א.
31 דצמ 67

עו"ת מס' א מחוץ 5 עו"תים
מסמך זה כולל 14 דפים

דיון המטה הכללי של זבא-הגנה לישראל 37/67

31 דצמ' 67

נוכחים:	יו"ר	רב-אלוף	י. רבין
		אלוף	ח. בר-לב
		אלוף	ע. ויצמן
		אלוף	א. יריב
		אלוף	ש. איל
		אלוף	מ. פלד
		אלוף	ט. הוד
		אלוף	ש. אראל
		אלוף	ד. אלעזר
		אלוף	ע. נרקיס
		אלוף	י. גביש
		אלוף	ר. זאבי
		אלוף	א. שרון
		אלוף	י. טל
		אל"מ	י. חפץ
		אלוף	א. פלד
		אלוף	א. חורב
		מר	מ. מרדור
חסר:	מר		מ. קשהי
מוזמן:	סא"ל		ש. גח
מזכירה:	רס"נ		ח. ורדי
קצרנית:			ל. אונגר

על סדר היום: הגבולות האפשריים של מדינת ישראל לאור צרכי הבטחון.

הדיון נפתח: 0830 - 31
הדיון נגמר: 1000 - 31

אלוף בר-לב:

בדיון כזה חשוב מאד לעשות את ההבדלה בין ההערכה מה יהיה ומה יתפתח ובין ההשפעה, מה הייתי רוצה שיהיה? לפחות בדיון לפני שבוע ההבדלה בין שני הדברים היחה די מטושטשת. באשר להערכה מה יהיה, אין חילוקי דעות בפורום הזה לפחות. אני לא חושב שאמשרא"ל היום להעריך שהערב 1958 בעתיד הנראה לעין ישנו את גישתם ועל כל היום צריך להניח ששנשב איפוא שיושבים עם היחסים הנוכחיים פחות או יותר, עם הערבים לאורך ימים. ואינני יודע אם זה שנים מעטות או רבות או דורות.

אני כפי שאהרלה אמר ואחרים הרחיבו את הדיבור, ברור שהיום לא רק

שנאצר לא מוכן לבוא להסדר אלא גם זה שכביכול מוכן, כלומר חוסיין, גם הוא לא פרסנר. ואין לו מה להציע ובל הסדר איתו לא מחייב את הציבור. כך שמה ששייך להערכה מה יהיה - אני מעריך שנשכב לאורך ימים בגבולות הללו. אנחנו יכולים לשבת ולעמוד נגד כל מצב נסיון ערבי בסיוע רוסי לסלק אותנו מהקוים. אם הרוסים יגידו "גם שאהם לא זזים הצבא האדום עולה על תל אביב" אז צריך לעשות חושבים. אבל איננו קרובים למצב הזה. זה נראה לי בעל סבירות נמוכה ובכל מקרה הוא לא צפוי קונקרטי.

כך שלגבי הערכת מה יהיה המצב די ברור והוא פחות או יותר אומר

מה שקיים היום. כלומר, ישיבה בקוים עם הבעיות הכרוכות בכך. עם תקריות גבול כאלה או אחרות, עם פעילות פח"א כזו או אחרת וזהו.

השאלה היא האם זה גם המצב שהייתי רוצה לשאוף אליו. אני בניגוד לחלק

מהחברים מולי, אני לא חושב שזה המצב שכדאי וצריך לשאוף אליו. אני לא חושב שהשאיפה שלנו צריכה להיות עודד מלחמה ועוד מלחמה, ועוד מנה 18 מלחמות עד עכשיו. כי זה נחוץ לעם ישראל ולמדינת ישראל כדי להתגבש. זה איננו רצוי. אני בטוח שיש למדינת ישראל מספיק אתגרים גם בלי מצב של מלחמה תלוי בכל רגע ורגע. המדינה שלנו צפוי לצערנו היא עדיין לא פתרה את מצב מרבית בעיותיה. הבעיה הכלכלית לא פתורה. הבעיה החברתית לא פתורה ואין כמעט בעיה ברמה הכוללת שהיא פתורה.

אתחיל מהדרום. אני מבין בהחלט שיש הבדל בין מצריט עם תעלת סואץ
ובין מצריט בלי תעלת סואץ. אני מבין שמצרים לא יכולה להגיע לשום הסדר, אם זה לא אומר
שתעלת סואץ היא בשליטת המצרים. אבל פרט לתעלת סואץ אין להם שום זכות לא לגיטימית
ולא מעשית לחלק נוסף מסיני. בסיני אין בעיה אוכלוסיה, בסיני אין בעיה משאבים ומצרים
את סיני צריכה אך ורק להערכות נגדנו וזו בדיוק הסיבה מדוע איננו יכולים לוותר.
לפי דעתי הויתור למצרים יכול להיות תזוזה מהתעלה. שהתעלה תופעל על ידי המצרים אבל
אנחנו יושבים בסיני, בביר גפגפה, ברומני ובשרם א שייך. החלק שבין התעלה ובין המקום
שנשב יהיה אסור לכניסת צבא מצרי. לפי דעתי חלוקה כמו שמתי מציע: קו אל-עריש-שרשא-א-שייך
זה פותח בפנינו סכנות רציניות מאד לטווח ארוך. כי למצרים יש צבא גדול ואם ישבו
עם 3-4 דויזיות בקטע הזה נצטרך לשבת שם עם חצי זה"ל באופן קבוע.
לכן הויתור היהידי למצרים יכול להיות - התעלה פתוחה מתחה שליטתם
והסנקים שלנו לא יושבים על אניות שעוברות בתעלה. אל חוץ מזה, אנחנו יושבים בסיני
והצבא המצרי לא. כל ויתור יותר גדול הוא לאורך ימים לא מבטיח בטחון. אני אומר, אמילו
יסכימו בשלב זה לפירוזים אבל הפירוז הזה הוא חסר משמעות אם אתה לא יכול בכוח מיד להגיב
על זה.

הבעיה בגדה לפני דעתי יותר פשוטה / מבחינה מטוימת יותר מסובכת
מבחינה מטוימת. יותר פשוטה מבחינה זאת שאנו פשוט יושבים איפוא שיושבים ואיבוד הגדה

הוא כמעט יותר בולט לעין מאשר חצי סיני. אם אנחנו לא נחזיק את הגדה בכוחות צבאיים, אם צבאות ערב יכנסו לשם זה ממש גרזן מונח על הצוואר. לכן מבחינה צבאית אין מה לוותר על הגדה. אנחנו חייבים לשבת על קו ירדן עם כוחות למעלה על הרכס ובצורה זו להבטיח שהמרחב שלנו יהיה תמיד בשליטתנו הצבאית.

בעיה האוכלוסייה. מנסה בהחלט בעד פתרון שהוא ישאר אותם מחוץ למדינת ישראל, אני נגד סיפוח. אז באופן טבעי יכולים להיות שני פתרונות: או התזרת האחריות על האזרחים לירדן או הקמת גוף עצמאי. אני קצת חושש ממדינה עצמאית של 3/4 מליון כי לאורך ימים זה לא כמעט צפוי לא ודאות. אבל יתכן שזה פתרון הכי ריאלי לעכשיו. מה יהיה בעוד 20 שנה – יכול להיות שירצו להתאחד עם עבר הירדן ולא נוכל לעמוד מנגד אז הם יתאחדו. אבל אחד משני הפתרונות הללו נראה לי, כאשר הקו שלנו צריך להיות ישיבה עם כוחות צבאיים בכל הגדה, בביקעה ולמאלה.

באשר לרמה הסורית, שם אין לנו ממש אפשרות לזוז מ"מ אחד, זה גם

די מקובל בעולם. אלא הדברים שבעיני הם מבטיחים את בטחונה וקיומה של ישראל לאורך ימים ואם הערבים היו מוכנים להגיש איתנו להסדר הייתי שואף לכך.

האם אני מאמין בזה שזה עומד לקרות? אני לא מאמין בזה.

אני מאמין שלא יסכימו להסדר כזה אלא לאורך ימים נשב איפוא: שאנחנו יושבים עם סגב של כמעט מלחמה או לא מלחמה. עם פתרון אשר בסיכומו של דבר הזמן יעשה את שלו וזה יפתר מעצמו או שתהיה עוד מלחמה ועוד מלחמה. אבל לאמר שאני שואף לזה – לא.

רב-אלוף רבין: מאחר שתכלית הדיון היתה שיחה ללא סיכום. אני חושב שבלי להתייחס

לנקודה העקרונית, עצם החלפת הדעות ודאי תרמה לכל אחד מי שמודה

בזה יותר או פחות.

